

هر آئینه تو ا گربگذاری ایشان را گمراہ سازند بندگان ترا و نه زایند مگر بدکار ناسپاس را (۲۷).

ای پروردگارمن بیامز مرآ پدر و مادر مرآ و هر کرا در آید بخانه من ایمان آورده و جمیع مؤمنین و مومنات را و زیاده مده ستمگاران را مگر هلاکی (۲۸).

سوره جن مکی است و آن بیست و هشت آیت دو روکوع است

بنام خدای بخشاینده مهربان.

(۱) بگووحوی فرستاده شد بسوی من که گوش نهادند جماعتی از جن پس گفتند هر آئینه ما شنیدیم قرآنی عجیبی (۱).

که دلالت میکند بسوی راه راست پس ایمان آوردیم بآن و شریک مقررنخواهیم کرد با پروردگار خویش هیچ یک را (۲). و بتحقیق (بیان کردند آن جنیان) که بلند سست بزرگی پروردگار مافرانگرفته است زنی و نه فرزندی (۳).

و آنکه افترا می کرد جاہل ما بر خدار دروغ و نه (۴).

و آنکه مانند شتیم که هرگز نه گویند بنی آدم و جنیان برخدا سخن دروغ را (۵).

إِنَّكُمْ تَذَرُّهُمْ يُضْلِلُّونَ عَبَادَتَكُمْ وَلَا يَلِدُونَ لَا لَاقِيْرًا
كَفَّارًا (۶)

رَبِّ الْغَفُورِ لِمَنِ الْدَّائِي وَلِمَنِ دَخَلَ بَيْتَنِي مُؤْمِنًا
وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا
تَبَأَّلًا (۷)

سُورَةُ الْجِنَّ

قُلْ أَنْجِي إِلَى إِلَهِكُمْ تَذَرُّونَ إِنْ هُنْ فَقَاءُ إِلَّا هُنْ مَنْ أَنْجَيْتُمْ

يَعْدِي إِلَى الرُّشْدِ قَاتِلَاهُمْ وَأَنْ شُرُوكَ بِرَبِّهِمْ أَحَدًا (۶)

وَأَنَّهُ تَعْلِي جَدَارَيْنَ إِمَامَ التَّحْذِيدِ صَاحِبَةَ وَلَا وَلَدًا (۷)

وَأَنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَفِيهِمْ تَاعِنَ الْمُوْسَطَطَا (۸)

وَأَنَّهَا كَلِمَتَهُ أَنْ لَمْ تَنْتَلِ الْإِشْ وَالْجِئْ عَنِ اللَّهِ
كَذِيْنًا (۹)

(۱) مترجم گوید روزیکه آنحضرت صلی الله عليه وسلم نماز صبح بیرون مکه میخواندند جماعتی از جن آنرا استماع کردند و ایمان آوردن خدای تعالی از ایمان ایشان و گفتگوی ایشان با قوم خود درین سوره خبرداد تا قوله و ان لو استقاموا والله اعلم.

آنکه مردان بنی آدم پناه میگرفتند بمردان
جن پس زیاده کردند درحق آن جنیان
سرکشی را^(١) (٦).

و آنکه آدمیان گمان کردند چنانکه شما
گمان کردید که هرگز نفرستد خدا
هیچکس را^(٢) (٧).

و آنکه مادست رسانیدیم باآسمان پس
یافیم که آسمان پرکرده شده است به
پاسبانان محکم و بستاره های فرودآینده
(٨).

و آنکه مامی نشستیم پیش ازین به جای
هائی ازآسمان برای شنیدن^(٣) پس هر که
گوش بنهد آن بباید برای خودستاره ای
مهیا ساخته (٩).

و آنکه مانمی دانیم آیابلائی اراده کرده شد
درحق آنانکه درزمین اند یا اراده کرده
است درحق ایشان پروردگار ایشان
خیررا (١٠).

و آنکه از ماجموعی شایسته کاران اند و
جمعی از مساوی اینند بودیم فرقه های
مختلف (١١).

و آنکه مادانستیم که هرگز عاجز نه توانیم
کرد خدارا درزمین و عاجز نه توانیم کرد
او را لجه‌ت گریختن (١٢).

وَأَنَّهُمْ كَانُوا يَعْمَلُونَ بِرِحْلَاتٍ قَنْ الْعَيْنِ
فَإِذَا دَهُوْ رَهْمًا^(٤)

وَأَنَّهُمْ كَانُوا يَأْكُلُونَ ثُمَّ أَنْ يَبْعَثُ اللَّهُ أَعْلَمُ

وَأَنَّا مَسْنَنَا السَّمَاءَ فَوَجَدَ لَهَا مِئَتَ حَرَسًا شَيْءِ
وَشَهِيَا^(٥)

وَأَنَّا كَانَ قَعْدُهُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلشَّمْمِ فَمَنْ يَسْتَوْعِ
الَّذِي يَعْدِلُهُ شَهِيَا تَصَدًا^(٦)

وَأَنَّا لَنْدُرَى أَشْرُرِيَدَ بِمَنْ فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ
بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا^(٧)

وَأَنَّا مِنَ الظَّلَّمُونَ وَمَنْ أَدْفَنَ ذَلِكَ مُكَنَّا طَرَابِيَ
قَدَدًا^(٨)

وَأَنَّا كَلَنَّا أَنَّ لَنْجَرَالَهُ فِي الْأَرْضِ وَلَنْ لَنْجَرَةَ
هَرَبَا^(٩)

(١) اشارت است بآنکه در جاهلیت چون بجائی فرودمی آمدند میگفتند اعوذ بسید
هذا الوادی من سفهاء قومه .

(٢) یعنی پیغمبر نفرستد .

(٣) یعنی برای شنیدن کلام ملاٹکه .

وأنکه ماچون شنیدیم هدایت را ایمان آوردم بآن پس هرکه ایمان آرد به پروردگار خویش پس اونه ترسد از هیچ نقصانی ونه از هیچ ستمی (۱۳).

وأنکه جمعی از مسلمانند و جمعی از ما گنه کاراند پس هرکه مسلمان شده پس آن جماعت قصد کردند راه راست را (۱۴).
واما گنه گاران پس باشند هیزم برای دوزخ (۱۵).

(ونیز بگویا محمد که وحی فرستاده شده است بسوی من که) بنی آدم اگر راست می ایستادند بر راه راست البته مینوشانیدیم ایشانرا آب بسیار (۱۶).

تامتحان کنیم ایشانرا بآن^(۱) و هر که اعراض کند از یاد کردن پروردگار خود در آرداش بعد ابی سخت (۱۷).

وأنکه مسجد هامخصوص برای خداست پس عبادت مکنید با خدا هیچ کس را (۱۸).

وأنکه چون ایستاد بنده خدا^(۲) که عبادت کند خدارا نزدیک بودند جنیان که بر آن بنده یکی بر دیگر چسبیده شوند^(۳) (۱۹).

بگو جزاین نیست که عبادت می کنم پروردگار خود را و شریک مقرر نمی کنم

وَإِنَّا لَنَا سَمِعْنَا الْهُدَىٰ إِنَّا نَأْتَىٰهُ مَقْمَنَ يُؤْمِنُ بِهِ مَنْ يُرَبِّهُ فَلَا
يَقْنَعُ بِمُشَاقَّةِ الْأَرْهَمَةِ ②

وَإِنَّا لَمِنَ الْمُسْلِمُونَ وَمِنَ الْقَسِطْنُونَ مَنْ أَنْكَحَ فَإِذَا كَفَرَ زَوْجُهَا
لَرَثَةً ③

وَأَمَّا الْقَسِطْنُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَلَبًا ④

وَأَنَّ لَوْ أَسْتَقَمُوا عَلَى الْكَلِيرِيَّةِ لَكُنْتُهُمْ مَأْمَدَ عَنَّهَا ⑤

لَتَقْتَلَهُمْ فِيهِ وَمَنْ يُشَرِّضَ عَنْ ذِكْرِنَا يَسْلُكُهُ
عَذَابًا صَعِدًا ⑥

وَإِنَّ السَّاجِدَ لِلَّهِ فَلَلَّاتِنْ عُوَامَّ اللَّهُ أَحَدًا ⑦

وَإِنَّا لَنَا قَارَمَعْدُ اللَّوْيِدُ عُوَّةُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ
لِيَدًا ⑧

قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوَارَبِّيَ وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا ⑨

(۱) یعنی ارزانی می شدو قحط نمی آمد.

(۲) یعنی محمد صلی الله علیه وسلم.

(۳) یعنی از حرص بر استعمال قرآن.

باوهیچ کس را (۲۰).

بگوهر آئینه من نمی توانم در حق
شما ضرر رسانیدن و نه لازم کردن طریق
راستی (۲۱).

بگو هر آئینه پناه نه دهد مرا از عقوبت
خداهیچکس و هرگز نیابم بجزوی پناهی
(۲۲).

ولیکن (بجا آرم) خبر رسانیدن از جانب
خداوتبلیغ پیغامهای او و هر که نافرمانی
کند خدارا و پیغامبر اورا پس هر آئینه
اوراست آتش دوزخ جاویدان در آنجا
همیشه (۲۳).

(در غفلت خود باشند) تا وقتیکه چون
بینند آنچه وعده داده میشود ایشانرا پس
خواهند دانست کیست ناتوان ترباعتبار
نصرت دهنده و کمتر از روی شمار (۲۴).
بگونه‌دانم آیا نزدیک است آنچه وعده
داده میشود شمارا یا مقرر کننده‌ای
اوپروردگارمن میعادی (۲۵).

داننده پنهان است پس مطلع نمی
سازد بر علم غیب خود هیچکس را (۲۶).
مگر کسی که پسند کرد اورا از پیغامبری
پس هر آئینه خدا روان میکند پیش دست
های وی و پس پشت وی فرشتگان
نگاهبان را (۲۷).

تابداند خدا که بتحقیق رسانیده اند
پیغامهای پروردگار خود را^(۱) و خدا

فُلْ إِنِّي لَا أَنْتَ لِكَمْ فَضْلًا وَلَا رَشْدًا ①

فُلْ إِنِّي لَكُمْ مِنَ الْهُوَ أَحَدٌ إِنْ أَحْدَ مَنْ دُوْنَهُ
مُلْتَحِدًا ②

إِلَّا بِنَارِكُمْ إِنَّ اللَّهَ وَرَسُولُهُ وَمَنْ يَقْصُصُ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
فَإِنَّ اللَّهَ ذَارَ جَهَنَّمَ حَلِيلَيْنِ فِيمَا آتَيْنَا ③

حَقِّي إِذَا رَأَى مَا يُؤْمِنُ عَدُوْنَ فَيَعْلَمُونَ مَنْ أَقْعَدَهُ
نَاصِرًا وَآقْلَعَ عَدُوْنَا ④

فُلْ إِنِّي أَدْرِقَ أَقْرِبَ مَا تُؤْمِنُ عَدُوْنَ أَمْ يَعْجَلُ
لَهُ رِزْقَ أَمْدَادًا ⑤

عِلْمَ النَّعِيْبِ فَلَا يُظْهِرُهُ عَلَى غَيْبَيْهِ أَحَدًا ⑥

إِلَّا مَنْ أَنْتَضَى مِنْ رَسُولِنَا كَثَرَةً يَسْلُكُ
مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ⑦

لَيَعْلَمَ أَنَّ قَدْ أَبْتَغَوا رِسْلَتَ رَبِّهِمْ وَاحْتَاطُوا لَدَنِيهِمْ

(۱) یعنی تabilیغ در خارج متحقق گردد زیرا که آن علم است والله اعلم.

از هر جهت احاطه کرده است برآنچه نزد ایشانست و فرا گرفته است هر چیز را از روی شمار (۲۸).

سورة مزمل مکی است و آن بیست آیت و دور کوچک است

بنام خدای بخشاینده مهربان.

(۱) ای مردم جامه برخود پیچیده (۲) (۱).

قیام لیل کن مگراند کی (۳) (۲).

قیام نیم شب کن یا ندکی از نیم شب کم نما (۳).

یا ندکی بر نیم شب بیفزا و ترتیل کن قرآن را بواضح خواندن (۴).

هر آئینه مانا زل خواهیم کرد بر تو فرمانی دشوار (۴) (۵).

هر آئینه قیام شب زیاده ترست در موافقت زیان بادل و درست ترست در تلفظ الفاظ (۶).

هر آئینه ترا در روز شغلی ست بسیار (۷).
و یادکن نام پروردگار خود را واژمه

وَاحْصُنْ مُلْكَ شَفَاعَةً عَدَدًا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الْمُعْتَدِلُ

مُؤْمِنُ الْأَقْلَمِ لَا

يَسْأَلُ أَوْلَاقُضَى مِنْهُ كَلِيلًا

أَوْزَدَ عَلَيْهِ وَرَقَلَ الْقُرْآنَ تَوْثِيلًا

إِلَاسْنُلُونِ عَلَيْكَ قَوْلَاتِيَّلَا

إِنْ تَأْشِنَّهُ أَيْلُ هَيْ أَشَدُّ وَطَأْ أَقْوَمَ قِيلَا

لَئَكَ فِي التَّهَارِ سَبِيعًا طَوِيلًا

وَأَذْكُرْ أَسْمَرَتِيكَ وَتَتَبَلَّ إِلَيْهِ تَبَتِيلًا

(۱) مترجم گوید در ابتدای اسلام خدای تعالی قیام لیل بر آن حضرت صلی الله علیه وسلم و بر مسلمانان موكد گردانید و چون این معنی برایشان نهایت دشوار آمد بعد یک سال رخصت نازل فرمود ان ربک یعلم الى آخرالسوره تاهرکه خواهد قیام کند و هر که خواهد نکند و هر قدر که خواهد بخواند والله اعلم.

(۲) یعنی بسبب هیبت وحی.

(۳) یعنی اگر شبهانگنی گناه نه باشد والله اعلم.

(۴) یعنی دعوت کفار باسلام.